

V mene Pána Ježiša Krista, toho ukrižovaného!

PAŠIE

*História utrpenia a smrti Pána
a nášho Spasiteľa Ježiša Krista*

čítané

*na Kvetnú nedeľu a Veľký piatok
s predpašiovou 5. pôstnou nedeľou*

1996

© Transcius, a.s., 1 996

Predhovor

Vyššie štyridsať rokov sme v Evanjelickej cirkvi v. na Slovensku používali Sväté pašie, ktoré zostavil prof. Dr. Ján M. Petrík (1955). Po zavedení nového Evanjelického spevníka a jeho partitúry, po prijatí novej chrámovej Agendy s novými liturgickými prvkami, nebolo možné ďalej zotrvať pri doterajších pašiách. Boli k tomu aj iné dôvody. Preto Spevníková komisia cirkvi pripravila nové pašie.

Dávnejšie sa ozývali hlasy voviesť do paší starozmluvný text, ktorý je "ukazovateľom ku Kristovi". Starozmluvné texty však nemôžu byť "pašiovými textami". Pašie znamenajú "pasio Christi", utrpenie Krista, o ktorom môžu podať správu len evanjeliá. Tak došlo k rozhodnutiu, že vlastné pašiové príležitosti budú dve (Kvetná nedeľa a Veľký piatok), kým doterajšia tretia (Smrtná nedeľa) bude "nedeľou predpašiovou". Textami zo Starej zmluvy privedie k textom novozmluvným, podávajúcím správu o naplnení toho, čo Kristus hovoril emauským učeníkom po vzkriesení, "počnúc od Mojžiša a všetkých prorokov" (L 24, 27).

Zostavovatelia paší mali pri tomto rozhodnutí ešte inú, teologickú myšlienku: pašie majú vysloviť význam, zmysel, cieľ Kristovho utrpenia. Pri výbere starozmluvných textov sme preto siahli až k správam o páde a hriechu človeka, jeho následkom až po rasľúbenia, že Boh sám pošle Vykupiteľa. Božie zasľúbenia sa naplnili v Ježišovi Kristovi. V predpašiovú nedeľu je veriaci člen cirkvi výberom starozmluvných textov pripravený na zmysel a význam toho, čo počuje v pašiách o trpiacom a na kríži umierajúcom Kristovi.

Jednotlivé pašiové celky, ako aj textové celky v predpašiovú nedeľu nepresahujú časove dĺžku nedeľných služieb Božích. Pritom nevynechávajú nič zo správ o Kristovom utrpení, pridávajú sa predovšetkým podania Evanjelia podľa Matúša.

Na záver paší sme pripojili niekoľko modlitieb a piesní k Večeri Pánovej. Takto pripravené pašie predkladáme cirkevným zborom k jednotnému používaniu. Pri ich čítaní prajeme všetkým členom cirkvi Božie požehnanie.

Bohoslužobný výbor
Evanjelickej cirkvi a.v. na Slovensku

V Bratislave po Veľkej noci 1996

SMRTNÁ NEDEĽA

(Predpašiová nedeľa)

Úvodná hudba

Oslovenie (apoštolský pozdrav, privítanie, oznam o pašiach)

Liturg:

1. Otče nebeský, Stvoriteľu sveta, Bože,
 2. Synu, Vykupiteľu sveta, Bože,
 3. Duchu svätý, Posvätitel' u sveta, Bože,
- Kyrie eleison!

Zbor:

1. Bože, zmiluj sa nad nami!
2. Kriste, zmiluj sa nad nami!
3. Bože, zmiluj sa nad nami!

Pieseň: ES 112; 1,7

Smutný čas, pôstny čas, premýšľaj, človeče, zanechaj rozkoše, obráť svoje srdce, myslí na smrť Pána svojho, že On trpel za každého i teba hriešneho.

Preto, ó človeče, / upri zrak na Neho, / na kríži pre teba / umierajúceho, / ľutuj a plač, čiň pokánie,
/ kým je čas na zmilovanie; / len v Ňom máš spasenie.

Antifóna:

Ó, Hospodine, pamätaj nasvoje zľutovanie.

Odpoveď:

A na svoju milosť, ktorá je odvekov.

Kolekta:

Pane Ježiši Kriste, Spasiteľu náš, ďakujeme Ti srdečne, /
že si svoje sväté telo vydal na smrť a svoju drahú krv vylial pre naše vykúpenie.
Prebuď, prosíme, naše srdcia k tomu, /
aby sme si Tvoju obeť vážili a nesmierny dar Tvojej milosti a lásky prijali. //
Nech nás spomienka na Tvoje nevinné umučenie utvrdí v pevnej viere, /
že niet spasenia v nikom inom okrem Teba, jediný náš Vykupiteľ, večne požehnaný.

Apoštolský pozdrav:
Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista. Amen.

Výzva:
Milí bratia a sestry!
Apoštol Pavel píše: "Odovzdal som vám totiž predovšetkým, čo som aj sám prijal, že Kristus umrel pre naše hriechy podľa Písma a bol pochovaný a v tretí deň bol vzkriesený podľa Písma" (1K 15, 3-4). Pán Ježiš Kristus sám hovorí: "Toto všetko sa stalo, aby sa naplnili prorocké Písma" (Mt 26,56). A po svojom zmŕtvychvstaní, idúc s učeníkmi na ceste do Emaus, "počnúc od Mojžiša a všetkých prorokov, vykladal im v Písmach všetko, čo bolo o Ňom" (L 24,27). Počujme teda aj my svedectvo Písma Starej zmluvy predpovedajúce utrpenie a smrť nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista, aby sme verili, že On je ten zaslúbený Mesiáš, Boží Syn, ktorý mal prísť na svet a - veriac - aby sme mali život v Jeho mene.

Pieseň: ES 117,3
Mel: Baránok, hľa, nesie viny

V tomto tichom pôstnom čase chcem pri Tebe, Kriste, dlieť, pre mňa kráčaš na Golgotu, za hriešneho ideš mrieť; znášaš hanu i urážky, berieš na seba kríž ťažký, platíš za hriech všetkých nás; bičujú Ťa, hrozne trpíš, krvavým sa potom potíš, strýznený si, Pane náš.

Človek hreší od stvorenia ľudstva
Text: 1M 2,7-9,16-17; 3,1-7

Boh stvárnil človeka z prachu zeme a vdýchol mu dych života; človek sa stal živou bytosťou. Vysadil na východe záhradu v Édene a postavil tam človeka. Zo zeme dal vyrásť všelijakým stromom, aj strom života uprostred záhrady, aj strom poznania dobra a zla. Potom rozkázal Hospodin človeku: Zo všetkých stromov záhrady smieš jesť, ale zo stromu poznania nesmieš jesť, lebo v deň, keď budeš z neho jesť, istotne zomrieš.

Had bol ľstivejší ako všetky poľné zvieratá, ktoré Hospodin Boh učinil. Ten povedal žene: či naozaj riekol Boh: Nesmiete jesť zo žiadneho rajského stromu? Žena odpovedala hadovi: Z ovocia rajských stromov smieme jesť, ale o ovocí stromu, ktorý je v strede raja, riekol Boh: Nejedzte z neho, ani sa ho nedotknite, aby ste nezomreli. Had však povedal žene: Vôbec nezomriete; ale Boh vie, že v ten deň, keď budete z neho jesť, otvoria sa vám oči a budete ako Boh; budete vedieť, čo je dobro a čo zlo. Keď žena videla, že by bolo dobre jesť zo stromu, že je pre oči zvodný a lákavý na zmúdenie, vzala z neho ovocie a jedla; potom dala aj svojmu mužovi, ktorý bol s ňou; aj on jedol. Vtedy sa obidvom otvorili oči a spoznali, že sú nahí.

Pravdivo svedčí apoštol: Ako skrze neposlušnosť jedného človeka mnohí sa stali hriešnymi, tak aj skrze poslušnosť jedného človeka mnohí budú ospravedlnení (R 5,19).

Pieseň: ES 105; 2
Mel: Pane, tisíckrát vítam Ťa

Uzdrav moju dušu, Pane, hriechom ťažko ranenú, očakávam zľutovanie, uľav srdcu biednemu; že som zhrešil, uznávam, viny svoje vyznávam, verím, Lekár môj láskavý, Tvoja milosť ma uzdraví.

Hriechom stráca človek spoločenstvo s Bohom

Text: 1M 3,17nn

Hospodin riekol Adamovi: pretože si poslúchol hlas svojej ženy a jedol si zo stromu, čo som ti zakázal: nebudeš jesť z neho! Pre teba pôda bude prekliata, v pote tvári budeš jesť chlieb, kým sa nevrátiš do zeme, lebo z nej si vzatý, pretože si prach a do prachu sa navrátiš. Poslal ho Hospodin Boh von zo záhrady Éden. Osadil cherubov s blýskavým plamenným mečom, aby strážili cestu k stromu života.

Potešujúca je zvesť apoštolovho evanjelia: Odmena za hriech je smrť, ale Božím darom milosti je večný život v Kristu Ježiši, Pánovi našom (R 6,23).

Pieseň: ES 333; 3

Mel: Srdce čisté stvor mi, Pane

Nezavrhuju ma od seba, hoc by som to zaslúžil, najmilší môj Otče z neba, veď ma Ježiš vykúpil, i za mňa sa obetoval, milosť svoju mi daroval, človeku stratenému.

Potopa upozorňuje na veľkosť Božieho hnevu

Text: 1M 6,11 nn

Zem bola porušená v Božích očiach; na zemi bolo plno násilia. Vtedy riekol Boh Nóachovi: urob si koráb, do ktorého vovedieš po páre zo všetkých živočíchov. Vojdeš do neho ty a s tebou tvoji synovia, tvoja žena a ženy tvojich synov. Lebo uvediem potopu vôd na zem. Potom zavrel Hospodin za ním dvere (na korábe). Koráb plával na hladine vôd. Vody pokryli všetky vysoké vrchy pod celým nebom. Pomrelo všetko, čo malo dych života v nozdrách. Zostal iba Nóach a čo bolo s ním v korábe. Keď, vyschli vody na zemi, vyšiel Nóach a s ním jeho synovia, žena a ženy jeho synov a všetky živočíchy z korábu. Nóach postavil oltár Hospodinu a obetoval spaľované obete na oltári.

S apoštolom sme uverili a vyznávame: Ním zmieril so sebou všetko, aj čo je na zemi, aj čo je v nebesiach, a priniesol pokoj v krvi Jeho kríža (Kol 1 ,20).

Pieseň: ES 97; 2

Mel: Láska svätá, počuj ma

Spasiteľ môj, zachráň ma, človeka hriešneho, len v Tebe každý deň mám Záchrancu živého; chcem Ťa verne nasledovať, s Tebou aj v kríži vytrvať, takto Ťa, takto Ťa, takto Ťa oslavovať, vždy milovať. Ach, príd, môj Ježiši, pozdvihni ma, zo všetkých ťažkostí a obživ ma zomdleného!

Boh si vyhliadol Baránka

Text: 1 M 22,1-2.6-8.13

Boh skúšal Abraháma a riekol: Vezmi svojho jediného syna Izáka, ktorého miluješ a obetuj ho ako spaľovanú obeť na vrchu, o ktorom ti poviem. Abrahám vzal drevo, naložil ho na syna Izáka, sám však vzal oheň a meč a šli vedno obaja. Izák oslovil otca Abraháma: Hľa, tu je oheň i drevo, kde je však baránok na spaľovanú obeť? Nato povedal Abrahám: Boh si vyhliadne baránka na

obet', syn môj. Abrahám pozdvihol oči a zbadal, že v húšti je baránok, zachytený za rohy. Vzal baránka a namiesto svojho syna obetoval ho ako spaľovanú obeť.

A v evanjeliu podľa Jána čítame: (Ján Krstiteľ zahľadel sa na Ježiša, ktorý tade prechádzal, a povedal: Ajhľa, Baránok Boží ! (J 1 ,36).

Pieseň: ES 110; 1

Pred Tebou sa skláňame, Baránok Boží nevinný, a chválu Ti vzdávame, ó Spasiteľ náš jediný; Ty si mocne zvíťazil, smrť si navždy porazil; Buď Ti večná chvála, ó Pane Ježiši!

Krv Baránka zachraňuje

Text: 2M 12,1-13

V Egyptskej krajine riekol Hospodin Mojžišovi a Áronovi: Povedzte ľudu Izraela: Vezmite baránka bez chyby a zabite ho večer na začiatku prvého mesiaca roku. Nech vezmú z jeho krvi a natrú obe dveraje a vrch dverí v tých domoch, v ktorých budú jesť. Krv bude znamením na domoch. Keď uvidím krv, prejdem popri vás a nestihne vás zhubná rana, keď budem biť Egyptskú krajinu.

Apoštol Ján hovorí: Krv Ježiša, Jeho Syna, očisťuje nás od každého hriechu (1J 1,7b).

Pieseň: ES 104; 1,2

Ó krv drahá, sláva naša, ktorú vylial Pán Ježiš, keď za viny hriešnikov pribili Ho na kríž.

Skrop ma svojou / krvou svätou, / a v ranách daj spočinúť, / keď ma hryzie svedomie, / nedaj mi zahynúť.

Boh sa hnevá na nedôveru voči Jeho vedeniu

Text: 4M 21,4-8

Potom sa Izraelci pobrali od vrchu Hór cestou k Červenému moru. Cestou ľud zmalomyseľnel a hovoril proti Bohu a proti Mojžišovi. I poslal Hospodin na tento ľud ohnivé hady a tie štípali ľud a mnoho ľudu z Izraela pomrelo. Vtedy prišiel ľud k Mojžišovi a hovoril: Zhrešili sme, lebo sme hovorili proti Hospodinu a proti tebe. Pomodli sa Hospodinu, aby vzdialil od nás hady. A tak sa Mojžiš pomodlil za ľud. I riekol Hospodin Mojžišovi: Zhotov si medeného hada a vylož ho na stĺp a ak sa na neho pozrie ktokoľvek uštipnutý, ostane nažive.

Evanjelista Ján píše: Ako Mojžiš povýšil hada na púšti, tak musí byť povýšený aj Syn človeka, aby každý veriaci mal v Ňom večný život. Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho (J3,14-16).

Pieseň: ES 114; 1

Tam na kríži moja spása, moja láska, moja česť, každá márna žiadosť vzdial' sa, i to, v čom stálosti niet. Pokušenia plný svet do hriechu by ma chcel zviest'; ten na kríži moja spása, k Nemu stále utiekam sa.

Úklady a zrada spôsobujú bolesť

Text: Ž 41,6nn, Jer 20,10nn

Slovo žalmistu: Moji nepriatelia zle hovoria o mne: Kedy už zomrie a jeho meno zanikne? Všetci, ktorí ma nenávidia, spolu si šepocú proti mne, zmyšľajú zle o mne. Aj blízky priateľ môj, ktorému som dôveroval, ktorý jedával môj chlieb, pozdvihol päť proti mne. Slovo proroka: počul som šepot mnohých: Hrôza zo všetkých strán! Udajte ho! Udajte ho! Lež Hospodin je so mnou ako mocný hrdina, preto sa potknú moji prenasledovatelia a nič nezmôžu.

Evanjelista Matúš svedčí: Odvtedy hľadal (Judáš) vhodnú príležitosť, aby Ho zradil. (Mt 26,16).

Pieseň: ES 486; 2

Mel: Čo môj Boh chce

Nech proti mne ľstivo, silne diabol, svet sa oborí, môj Boh a Pán najlepšie sám nepriateľov pokorí. Keď mám Teba blízko seba, milosť Ducha Svätého, nebojím sa, nedesím sa smrti ni diabla zlého.

Spasiteľ znesie potupu

Text: Iz 50,6-9a

Telo som nastavil tým, ktorí ma bili, a líca tým, ktorí mi trhali bradu; tvár som si nekryl pred potupou a slinou. Ale Hospodin, Pán, mi je na pomoci, preto som nevyšiel na posmech; preto som si zatvrdil tvár ako kremeň a vedel som, že nebudem zahanbený. Blízko je ten, čo mi priznáva právo; kto sa odváži prieť sa so mnou? Spolu sa postavme: Kto je mojím žalobcom, nech pristúpi ku mne! Ajhľa, Hospodin, Pán, mi je na pomoci, kto ma odsúdi?

U Matúša čítame: Keď žalovali na Neho, nič neodpovedal (Mt 27,12).

Pieseň: ES 526; 1

Mel: Kto len na Boha sa spolieha

Pokorne, tíško, milá duša znášaj ťažký kríž, bolesti, pamätaj, že to Boh dopúšťa, dá však i pomoc z výsosti! Preto, nech sa, čo chce deje, len v Bohu skladaj nádeje.

Kristus bude trpieť za nás, ale Boh ho neopustí

Text: Iz 53,1-5

Kto uverí našej zvesti a na kom bol vyjavený zásah Hospodinov? Vyrástol pred nami ako výhonok a ako koreň z vyprahlej zeme. Nemal postavy ani dôstojnosti, aby sme ho obdivovali, ani výzor, aby sme po ňom túžili. Opovrhnutý bol a opustený ľuďmi, muž bolesti, ktorý poznal nemoci ako niekto, pred kým si ľudia skrývajú tvár, opovrhnutý bol, a nevážili sme si ho. Ale on niesol naše nemoci, vzal na seba naše bolesti. My sme sa nazdali, že je zasiahnutý, Bohom bitý a strápený. Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše neprávosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.

Apoštol Peter hovorí: Na vlastnom tele vyniesol naše hriechy na drevo; Jeho krvavé rany vás uzdravili (1Pt 2,24).

Pieseň: ES 491; 1

Na Krista svoje hriechy som zložil už cele, veď On, Baránok tichý, ich niesol na tele. Môj hriech a moju vinu skryl On do svojich rán: Bez Neho duše hynú, ja však v Ňom spásu mám, ja však v Ňom spásu mám.

Pre naše poblúdenie, musel On trpieť ako zločinec

Text: Iz 53,6-10

My všetci sme blúdili ako ovce, všetci sme chodili vlastnou cestou. Hospodin spôsobil, aby ho zasiahla neprávosť všetkých nás. Strápený pokorne trpel a neotvoril ústa ako baránok vedený na zabitie a neotvoril ústa ako ovca, ktorá umlknie pred svojimi strihačmi. Väzením a súdom bol odstránený, ale kto sa stará o jeho údel? Lebo bol vyťatý z krajiny živých, pre vinu svojho ľudu bol zbitý. Dali mu hrob s bezbožníkmi a so zločincami, keď zomrel, hoci nespáchal násilie a nebolo ľsti v jeho ústach.

Ale Hospodinu sa zaľúbilo raniť ho nemocou. Ak položil život v obeť za vinu, mal by vidieť potomstvo a dlho žiť, skrze neho zdaríť sa má, čo chce Hospodin.

V 1Pt 2,22-23 je napísané: On nikdy hriechu neučinil, ani lesti nebolo v Jeho ústach; keď Mu zllorečili, nezlorečil; keď trpel, nehrozil, ale porúčal Tomu, ktorý spravodlivo súdi.

Pieseň: ES 94; 1

Kriste, muž bolesti, až na smrť utýraný, som Tvojej milosti vždy vdákom zaviazaný za všetky tie rany, za bolesť nesmiernu, ktorou si zaplatil tú najvyššiu cenu.

Duch Boží umožňuje pochopiť Kristovu smrť

Text: Zach 12,10-11

Vylejem na dom Dávidov a na obyvateľov Jeruzalema ducha milosti a snažných prosieb. I pohliadnu na mňa, ktorého prebodli. Budú nad ním nariekať, ako sa narieka nad jedináčikom, a budú nad ním trpkó žialiť, ako sa žiali nad prvorodeným. V ten deň bude veľké nariekanie v Jeruzaleme.

Pán Ježiš hovorí: Dcéry jeruzalemské, nenariekajte nado mnou. Ale nariekajte radšej nad sebou a nad svojimi dietkami! (Lk 23, 28)

Pieseň: ES 120; 3

Mel: Ach, ja biedny, úbohý hriešnik

Ach Bože, keď takto pozerá duch môj na tie hrozné rany, hlboký žiaľ mi srdce zvierá, že človek si nebies brány zavrel tak, že jeho vina žiadala smrť Tvojho Syna.

Bratia a sestry! Počuli sme svedectvá a predpovede Starej zmluvy a porovnali ich s novozmluvnými svedectvami. Teraz si vypočujeme niekoľko správ z evanjelií o príprave Ježišovej cesty na kríž.

Ježiš predpovedá svoje utrpenie, smrť a vzkriesenie

Text: Mt 16,21 nn Mk 8,31 nn Lk 9,22nn

Ježiš začal svojim učeníkom poukazovať, že musí ísť do Jeruzalema a že musí mnoho trpieť od starších a veľkňazov i zákonníkov a že musí byť zabitý a v tretí deň vstať z mŕtvych. Vtedy Ho

Peter pojal stranou a začal Ho odhovárať: Nech Ti je Boh milostivý, Pane! To sa Ti nesmie stať! On sa však obrátil a riekol Petrovi: Chod' za mňa, satan, na pohoršenie si mi, pretože nemyslíš na veci Božie, ale na ľudské. A učeníkom riekol: Kto chce prísť za mnou, nech zaprie seba samého, berie svoj kríž na seba deň po deň a tak ma nasleduje. Lebo kto by si chcel zachrániť život, stratí ho; ale kto by stratil život pre mňa a pre evanjelium, nájde ho a zachráni. Veď čo prospeje človeku, keby získal aj celý svet, ale samého seba by stratil alebo by si uškodil? A akú náhradu dá človek za svoj život?

Pieseň: ES 544; 2

Mel: Srdce čisté stvor mi, Pane

Hoc by som svet celý získal, všetky jeho poklady, duši pritom uškodiť mal, ktože mi to nahradí? Bohatstvo a svetská sláva milosť a spásu nedáva, na cestu k nej nevedie.

Kaifáš nechtiac predpovedá, že Ježiš zomrie za nás

Text: J 11,45-56

Keď Ježiš vzkriesil Lazara, mnohí zo Židov prišli k Márii a videli, čo učinil, uverili v Neho. Ale niektorí z nich odišli k farizejom a rozpovedali im, čo Ježiš urobil. Preto veľkňazi a farizeji zvolali radu a vraveli: Čo robiť? Lebo ten človek činí mnohé znamenia. Ak Ho necháme tak, všetci uveria v Neho, prídu Rimania a zaujmú nám aj krajinu, aj národ. Ale jeden z nich, Kaifáš, ktorý bol toho roku veľkňazom, im povedal: Vy nič neviete, ani neuvážite, že lepšie bude pre vás, keď jeden človek umrie za ľud a nezahynie celý národ. To však nepovedal sám od seba, ale - ako veľkňaz toho roku - prorokoval, že Ježiš má umrieť za národ, a nielen za národ, ale aj aby zhromaždil rozptýlené dietky Božie. Od toho dňa boli rozhodnutí, že Ho zabijú. Preto Ježiš nechodil už verejne medzi Židmi, ale odišiel odtiaľ do kraja blízko púšte, do mesta menom Efraim, a pobudol tam s učeníkmi. A bola blízko židovská Veľká noc, a mnohí z krajiny šli pred Veľkou nocou do Jeruzalema očistiť sa. Hľadali Ježiša a stojac v chráme, zhovárali sa: Čo myslíte? Že by, ozaj, neprišiel na slávnosti?

Pieseň: ES 460; 1

Kde si, môj milý Ježiši Kriste, a kde Ťa hľadať mám, na ktorom mieste? Zaskvej sa v temnote veď si jasný, bez Teba žiť nechcem, veď si krásny.

Ježiš prijíma pomazanie Márie ako prípravu na pohreb

Text: J 11,57 Mt 26,6-16 Mk 14,3-9 J 12,1-8

Ale veľkňazi a farizeji vydali rozkaz: Keď sa niekto dozvie, kde je, nech to oznámi, aby Ho zlapali.

Šesť dní pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie, kde býval Lazar, ktorého bol vzkriesil z mŕtvych. Pripravili Mu teda pohostenie a Marta posluhovala. Lazar bol medzi tými, čo stolovali s Ním. Tu Mária vzala funt pravej, veľmi drahej nardovej masti, pomazala Ježišovi nohy a poutierala Mu ich svojimi vlasmi. Niektorí učeníci sa namrzeli a povedali si medzi sebou: Načo je táto strata? Veď mohlo sa toto draho predať a dať chudobným! I dohovárali jej. Keď to spozoroval Ježiš, riekol im: Čo zarmucujete túto ženu? Veď mi preukázala dobrý skutok; lebo chudobných vždy máte so sebou, ale mňa nebudete mať vždy. Ona totiž, keď mi túto masť vyliala na telo, vopred pomazala mi telo na pohreb. Veru, hovorím vám: Kdekoľvek po širom svete sa bude kázať toto evanjelium, na jej pamiatku bude sa hovoriť aj o tom, čo urobila.

Pieseň: ES 454; 1,2,6

Mel: Dobrý boj som na svete

Ježiši, keď sa Tvoja milosť mi zjavila. akože duša moja by Ťa opustila a šla radšej za klamnou telesnou žiadosťou, ako za zasľúbenou nebeskou radosťou?

Však Ty si ten jediný, / kto na mňa pamätal, / opustili ma iní, / Ty si sa ma zastal, / aj hriechom raneného, / ktorý zahynúť mal. / Ako by som z celého / srdca neďakoval?

Ani život, trápenie, / čo človeka mučí, / sláva, hanba, môj Pane, / nič nás nerozlúči; / preto na Tebe staviam / duše hrad bezpečný, / v Tebe základ spásy mám, / v Tebe život večný.

Kázeň Božieho slova

Pieseň: ES 448; 1

Chcem Ťa milovať, moja sila, chcem Ťa milovať, moja česť! Nech zdroj každého môjho diela a myšlienok len v Tebe je; chcem Ťa milovať oddane, Ježiši Kriste, môj Pane.

(Oznamy, modlitba)

Áronovské požehnanie

Pieseň: ES 448; 6

Chcem Ťa milovať, moja radosť, Ty Darca môjho spasenia! Chcem Ťa milovať celý život. v dňoch pohody aj súženia; i keď sa smrť raz priblíži, chcem Ťa milovať, Ježiši!

KVETNÁ NEDEĽA

(Pašiová nedeľa)

Úvodná hudba

Oslovenie (apoštolský pozdrav, privítanie, oznam o pašiiach)

Predspev:

Liturg:

Ajhl'a vstupujeme do Jeruzalema,

Zbor:

a splní sa všetko o Synovi človeka, čo napísali proroci.

Liturg :

A vydajú Ho pohanom, odsúdia na smrť, zbičujú a zabijú, □

Zbor:

ale na tretí deň vstane z mrtvych

Liturg:

Verná je to reč a hodná, aby ju všetci prijali,

Zbor:
že Kristus Ježiš prišiel na svet, aby spasil hriešnikov.

Liturg:
Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému □

Zbor:
ako bola na počiatku, i teraz i naveky vekov. Amen.

Pieseň: ES 99; 1-2, 8

Nebeský Pán, aby dokázal nám svoju veľkú dobrotu, človekom ozajstným sa stal, podstúpil smrť krutú.

Jeho cesta / do svätého mesta / bola Kráľa slávna púť, / ale zrak Mu rosí slza, / že Ho tam čaká smrť.

Spasiteľu, / daj nech lásku vrelú / k Tebe v srdciach vždy máme, / keď o Tvojom umučení / zbožne rozjímame.

Antifóna:
Kristus bol ranený pre naše hriechy!

Odpoveď: □
A strýznený pre naše neprávosti!

Kolekta:

Pane Ježiši Kriste, ktorý vchádzaš do Jeruzalema trpieť za nás, /
pokorne a kajúcne skláňame sa pred Tebou. //
Dopraj nám, prosíme, aby sme zbožne sledovali deje Tvojho utrpenia /
a verili, že si spasil to, čo malo zahynúť. //
Požehnaj naše rozmýšľanie, spevy a modlitby, /
očisť a obráť k sebe naše srdcia, k Záchrancovi zvelebovanému teraz i na veky vekov. //

Apoštolský pozdrav:
Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista. Amen.

Výzva:
Milí bratia a sestry!
Vypočujme si históriu utrpenia nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista, ako nám ju podávajú evanjeliá.

Ježišov vstup do Jeruzalema
Text: Mt 21,1-9

Keď sa Ježiš priblížil k Jeruzalemu a prišiel do Betfage, k vrchu, menovanému Olivovým, poslal dvoch učeníkov a riekol im: Chod'te do dediny, ktorá je naproti, a hneď nájdete oslicu a s ňou priviazané osliatko, na ktorom ešte nikdy nik nesedel. Odviažte a prived'te mi ich. A ak by vám niekto hovoril niečo, povedzte, že Pán ich potrebuje a že ich hneď pošle späť. I priviedli oslicu a osliatko k Ježišovi, kládli na osliatko svoje rúcha a On sa posadil naň. Toto sa stalo, aby sa splnilo

slovo prorokovo: Povedzte dcére Sionskej: Ajhľa, tvoj kráľ prichádza krotký, sediac na oslovi, a to na osliatku ťažnej oslice. A veľký zástup rozprestieral rúcha na cestu, iní sekali ratolesti zo stromov a stlali na cestu. Zástupy však, ktoré šli pred Ním a za Ním, volali: Hosana Synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosana na výsostiach!

Pieseň: ES 6; 2

Mel: Čím môžem Ťa privítať

Niekdy Ti stlali palmy, ratolesti, kvety; ja chcem Ti spievať žalmy, tak Ti vyjst' v ústrety. Kiež chvála srdca môjho dnes je s' a ratolesť na slávu mena Tvojho, ktorou Ti vzdávam česť!

Vyčistenie chrámu

Text: Mt 21,12-13; 26,3-4 Mk 11,15-17; 14,12-16

L 19,45-46; 22,7-13; 22, 7-13, J 2,13-22

Keď vošiel do chrámu, začal vyháňať všetkých, ktorí tam predávali a kupovali. Poprevracal stoly peňazomencom a predavačom holubic lavice, hovoriac: Či nie je napísané: Môj dom sa bude menovať domom modlitby? A vy ste z neho urobili peleš lotrov. Prehovorili teda Židia a povedali Mu: Aké znamenie nám ukážeš, že toto robíš? Odpovedajúc im Ježiš riekol: Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím. Na to Mu Židia povedali: Štyridsaťšesť rokov budovali tento chrám, a Ty ho postavíš za tri dni? Ale On hovoril o chráme svojho tela; keď potom vstal z mrtvych, rozpomenuli sa Jeho učeníci, že to povedal a uverili Písmu i slovu, ktoré povedal Ježiš.

Pieseň: ES 207; 5

Mel: Bože veľký od večnosti

Najkrajšia je služba Pána, najsladšie slovo Jeho; verný ako včielka zbiera, občerstvenia med z neho; pohľad k Bohu upretý, posilní a posväť.

Posledná večera

Text: Mt 26,26-29 Mk 14,22-25 L 22,15-20

V prvý deň nekvasených chlebov prišli učeníci k Ježišovi a povedali: Kde chceš, aby sme Ti pripravili hod veľkonočného baránka? Odpovedal: Chod'te do mesta, stretne vás človek, ktorý poniesie džbán vody. Chod'te za ním do domu, do ktorého vojde, a povedzte majiteľovi domu: Majster odkazuje: Čas môj je blízko, u teba zasväťím hod veľkonočného baránka so svojimi učeníkmi. Išli teda a našli, ako im bol povedal; i pripravili hod veľkonočného baránka.

Tu im povedal: Túžobne som si žiadal jesť s vami tohoto veľkonočného baránka prv, ako by som trpel; lebo hovorím vám, že ho nikdy viac nebudem jesť, len už dokonalého v kráľovstve Božom. A keď jedli, vzal Ježiš chlieb, lámal a dával učeníkom hovoriac: Vezmite, jedzte! Toto je moje telo, ktoré sa za vás vydáva; to čiňte na moju pamiatku! Potom po večeri vzal kalich, dobrorečil, dával im a riekol: Pite všetci z neho! Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás a za mnohých na odpustenie hriechov; to čiňte, kedykoľvek budete piť, na moju pamiatku! Hovorím vám, že oddnes nebudem piť z tohoto vínneho plodu až do dňa, keď ho budem piť s vami nový v kráľovstve svojho Otca.

Pieseň: ES 301; 5

Mel: Pripravuj sa, duša milá

Ježiši, chlieb z neba pravý, Tvoja láska ma uzdraví, uspôsob ma za hodného stola svojho nebeského, nech vždy, keď pri ňom prijímam Tvoju obeť na mysli mám; potom večne na výsosti daj mi žiť s Tebou v radosti.

Ježiš pozná svojho zradcu
Text: Mt 26,20-25 Mk 14,18-21 L 22,21-23 J 13,21-22

A keď jedli, riekol: Veru, veru vám hovorím: Jeden z vás ma zradí. Zarmútili sa veľmi a začali sa Ho rad-radom spytovať: Či som to ja, Pane? Odpovedal: Kto omočil so mnou ruku v mise, ten ma zradí. Syn človeka ide, ako je napísané o Ňom: ale beda človeku, ktorý zrádza Syna človeka, lepšie by mu bolo, keby sa ten človek nebol narodil. A Judáš, ktorý Ho zrádzal, povedal: Či som to ja, Majstre? Odvetil mu: Ty si povedal. Judáš hneď vyšiel. A bola noc. Keď vyšiel, riekol Ježiš: Teraz je oslávený Syn človeka a Boh je oslávený v Ňom. A keď je Boh oslávený v Ňom, aj Boh oslávi Jeho v sebe a hneď Ho oslávi. Dietky, ešte máličko som s vami. Budete ma hľadať - ale ako som Židom povedal, aj vám hovorím teraz: Kam ja idem, ta vy teraz nemôžete prísť. Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa vzájomne milovali; ako som vás ja miloval, aby ste sa aj vy vzájomne milovali. Podľa toho poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď sa budete vzájomne milovať.

Pieseň: ES 567; 2

Mel: Aby sme vždy jedno boli

Dietky Božie, poďme k Pánu, jednotu tam obnoviť, On znášal kríž aj pohanu, aby nás mohol spojiť; ak sa nám však nedostáva bratskej lásky, svornosti, prosme toho, čo ju dáva svojim verným v hojnosti.

Všetci sa pohoršia a rozprchnu
Text: Mt 26,30-35

Potom zaspievali pieseň a vyšli na vrch Olivový. Vtedy im riekol Ježiš: Vy všetci sa pohoršíte na mne tejto noci, lebo je napísané: Budem biť pastiera a rozprchnu sa ovce stáda. Ale po svojom vzkriesení predídem vás do Galiley. Odpovedal Mu Peter: Ak sa aj všetci pohoršia na Tebe, ja sa nikdy nepohorším. Ježiš mu riekol:

Veru ti hovorím, že tejto noci, prv, než kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš. Odpovedal Mu Peter: A čo by som aj umrieť mal s Tebou, nikdy Ťa nezapriem. Podobne hovorili aj všetci učeníci.

Pieseň: ES 369; 4

Mel: Ďakujem, milý Pane

Daj mi stále vyznávať, i pred svetom vieru pravú, a k Tebe sa priznávať, nehľadieť na moc či slávu, čo by ma mohli odlúčiť od pravdy Kristovej; nedaj sa mi odcudziť cirkvi Tvojej čistej v slove.

Getsemane
Text: J 18,1-2 Mt 26,36-41 Mk 14,32-38 L 22,29-42

Potom prešiel Ježiš s učeníkmi za potok Kedron na miesto, ktoré sa menovalo Getsemane, kde bola záhrada; vošiel do nej On a Jeho učeníci. To miesto znal aj Judáš, Jeho zradca, lebo Ježiš často chodieval ta s učeníkmi. Keď prišli na miesto, riekol učeníkom: Sadnite si tuto, zakiaľ odídem a pomodlím sa tamto. Modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Pojal so sebou Petra a oboch synov

Zebedeových, Jakuba a Jána, začal sa rmútiť a cítiť úzkosť. I riekol im: Veľmi smutná mi je duša až na smrť. Zostaňte tu a bdejte so mnou! Nato poodišiel trochu, padol na kolená a modlil sa takto: Abba, Otče, Tebe je všetko možné; ak chceš, odvráť odo mňa tento kalich. Avšak nie ako ja chcem, ale ako Ty. Nech sa stane Tvoja vôľa. Potom prišiel k učeníkom a našiel ich spať. I riekol Petrovi: Či ste nemohli bdieť so mnou ani hodinku? Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Duch je síce hotový, ale telo mdlé.

Pieseň: ES 101; 3

Mel: Ach môj Bože, ja som zblúdil

Nikto nebdie s Tebou Pane, horký kalich piješ sám, predsa prosíš odovzdane: Otcova sa vôľa staň! Podstúpiš kríž, umučenie, všetkým hriešnym na spasenie.

Hodina zajatia

Text: Mt 26,42-47 Mk 14,29-43 L 22,43.45-46 J 18,3

A zase odišiel a druhý raz sa modlil takto: Otče môj, ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho vypiť, nech sa stane Tvoja vôľa. Keď sa vrátil, zase ich našiel spať, lebo ich oči boli unavené; a nevedeli, čo Mu odpovedať. Nechal ich teda a opäť odišiel a modlil sa tretí raz tými istými slovami. Tu ukázal sa Mu anjel z neba a posilňoval Ho. Keď vstal od modlitby a prišiel k učeníkom, našiel ich zase spať unavených zármutkom, a povedal im: A vy len spíte a odpočívate? Dost! Prišla hodina, Syna človeka vydávajú hriešnikom do rúk. Vstaňte, pod'me! Ajhľa, priblížil sa môj zradca! Ešte hovoril, a hľa, prišiel Judáš, jeden z dvanástich, a s ním veľký zástup od veľkňazov a starších ľudu s mečmi a kyjmi.

Pieseň: ES 112; 3

Mel: Smutný čas, pôstny čas

Pozri a uvidíš tam zradcu Judáša, hľa, zástup privádza na Pána Ježiša; a Ten dal sa zajať, zviazať, hriešnik, máš za čo ďakovať, verne Ho milovať.

Ježiš sa vydáva do rúk násilia

Text: Mt 26,48-56 Mk 14,44-50 L 22,47-53 J 18,10-11

Jeho zradca bol s nimi dohovorený; povedal im totiž: Ktorého pobožkám, ten je; toho chyťte a spoľahlivo odved'te! Keď teda prišiel, hneď pristúpil k Ježišovi a povedal: Bud' pozdravený, Majstre! A pobožkal Ho. Ježiš mu riekol: Priateľ môj, čo si prišiel? Judáš, bozkom zradzuješ Syna človeka? Keď tí, čo boli okolo Neho, videli, čo sa chystá, spýtali sa: Pane, či udrieť mečom? A jeden z nich tasil meč, udrel veľkňazovho sluhu a odťal mu ucho. Ježiš mu riekol: Vlož svoj meč do pošvy. Lebo všetci, čo berú meč, mečom zahynú. Či nemám piť z kalicha, ktorý mi dal Otec? Či sa nazdávaš, že by som nemohol prosiť Otca, a poslal by mi hneď viac ako dvanásť plukov anjelov? Ale ako by sa potom naplnili Písma, že sa musí tak stať? Nato dotkol sa mu ucha a uzdravil ho. Vtedy pristúpili, položili ruky na Ježiša a zlapali Ho. V tú hodinu riekol Ježiš zástupom: Ako na lotra vyšli ste s mečmi a kyjmi, aby ste ma zajali. Býval som deň po deň medzi vami, sedával som v chráme a učil, a nezlapali ste ma. To je tá vaša hodina a moc tmy. Ale toto všetko sa stalo, aby sa naplnili prorocké Písma. Vtedy všetci učeníci Ho opustili a utiekli.

Pieseň: ES 451; 1

Ježiša neopustím, lebo On seba samého dal za množstvo mojich vín, chcem sa mocne držať Jeho, On žije, žiť budem s Ním, Ježiša neopustím.

Výsluch pred Annášom a Kaifášom

Text: J 18,12-13.19-24 Mt 26,57-68 Mk 14,53-65 L 22,54.63-71

Keď zlapali Ježiša, poviazali Ho a viedli najprv k Annášovi; bol totiž test'om Kaifášovi, ktorý bol toho roku veľkňazom. A veľkňaz vypytoval sa Ježiša na Jeho učeníkov a na Jeho učenie. Ježiš mu odpovedal: Ja som verejne hovoril svetu. Vždy som učil v synagoge a v chráme, kde sa schádzali všetci Židia, a nič som nehovoril tajne. Čo sa spytuješ mňa? Spýtaj sa tých, ktorí počuli, čo som hovoril, - oni vedia, čo som hovoril. Ako to povedal, jeden zo strážcov, ktorý tam stál, udrel Ježiša po tvári a riekol: Či tak odpovedáš veľkňazovi? Ježiš mu povedal: Ak som zle hovoril, vydaj svedectvo o zlom, - ale ak dobre, prečo ma biješ?

Nato poslal Ho Annáš poviazaného ku veľkňazovi Kaifášovi, kde boli zhromaždení zákonníci a starší. Peter Ho nasledoval zďaleka až po dvor veľkňazov, vošiel dnu a sadol si medzi sluhov, aby videl koniec. Veľkňazi však a celá rada hľadali falošné svedectvo proti Ježišovi, ako Ho usmrtiť. Ale nenašli, ani keď prišlo mnoho falošných svedkov. Konečne prišli dvaja a povedali: Tento povedal: Môžem zboriť chrám Boží, rukami postavený a za tri dni vybudovať iný, nie rukami postavený. Tu vstal veľkňaz a povedal: Nič neodpovedáš na to, čo títo svedčia proti Tebe? Ale Ježiš mlčal. Povedal mu veľkňaz: Zapisahávam Ťa na živého Boha, aby si nám povedal, či si Ty Kristus, Syn Boží? Ježiš mu odpovedal: Ty si riekol! Ale hovorím vám: Odteraz uvidíte Syna človeka sedieť na pravici moci a prichádzať v nebeských oblakoch. Tu povedali všetci: Si teda Syn Boží? Riekol im: Vy hovoríte, že som. Vtedy si veľkňaz roztrhol rúcho a povedal: Rúhal sa! Či potrebujeme ešte svedkov? Ajhľa, teraz ste počuli Jeho rúhanie. Čo sa vám zdá? Odpovedali: Hoden je smrti! Potom pľuvali Mu do tváre, bili Ho po hlave, niektorí Ho palicovali, hovoriac: Prorokuj! Uhádni, Kriste, kto Ťa uderil? Potom Ho prevzali sluhovia a pohlavkovali Ho.

Pieseň: ES 87; 1

Čo si učinil, Ježišu najmilší, čo si zavinił, Baránok najtichší, že Ťa ukrutne trním korunujú, trápia, bičujú.

Peter zapiera

Text: Mt 26,69-75

Peter však sedel von na dvore; i prišla k nemu služobná dievka a povedala: I ty si bol s Ježišom Galilejským! On však zaprel pred všetkými a odpovedal: Nevieam, čo hovoríš. Keď vychádzal bránou, uzrela ho iná a povedala tým, čo tam boli: Aj tento bol s Ježišom Nazaretským! A zase zaprel s prísahou: Neznám toho človeka. Onedlho pristúpili tí, čo tam stáli a povedali Petrovi: Veru aj ty si z nich, lebo veď i nárečie ťa prezrádza! Ale jeden z veľkňazových sluhov, príbuzný toho, ktorému Peter odťal ucho, mu povedal: Či som ťa nevidel s Ním v záhrade? Vtedy začal sa zaklínať a prisahať: Neznám toho človeka! A hneď kohút zaspieval. Vtedy obrátil sa Pán a pozrel na Petra. I rozpomenul sa Peter na Pánovo slovo: Prv, než kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš. I vyšiel a žalostne zaplakal.

Pieseň: ES 97; 3

Mel: Láska svätá, počuj ma

Milosrdný Ježiši, odpusť mne hriešnemu, úbohej mojej duši, srdcu nevernému. Všetku smrť podstúpil, aby si hriešnych vykúpil, tak i mňa, tak i mňa, tak i mňa, blúdiaceho, bezmocného. Ach, príď, môj Ježiši, pozdvihni ma, zo všetkých úzkostí vytrhni ma strápeného.

Judášova zrada
Text: Mt 27,5-10

Keď Judáš, Jeho zradca videl, že Ho odsúdili, rozľútený vrátil veľkňazom a starším tridsať strieborných a riekol: Zhrešil som, zradiac krv nevinnú. Ale oni mu odpovedali: Čo nás do toho? To je tvoja vec! Hodil teda strieborné peniaze do chrámu a vzdialil sa, potom odišiel a obesil sa. A veľkňazi vzali peniaze a povedali: Nesmieme ich vložiť do chrámovej pokladnice, lebo je to odmena za krv. Poradili sa teda a kúpili za ne hrnčiarovo pole na pohrebište pre cudzincov. Preto sa to pole volá Poľom krvi. Vtedy sa splnilo, čo predpovedal prorok Jeremiáš: I vzali tridsať strieborných, cenu predaného, ktorého natoľko ocenili niektorí zo synov Izraela, a dali ich za hrnčiarovo pole.

Pieseň: ES 677; 2
Mel: Otče náš, milý Pane

Keď sa hriechy oboria, svedomie ma začne hrýzť, mojej spásy opora, Kriste, daj mi k Tebe prísť, i za mňa si kríž niesol a ťažkú smrť podstúpil, z moci diabla a pekla, verím, si ma vykúpil.

Pred Pilátom
Text: Mt 27,11 Mk 15,1-3 L 23,1-3 J 18,28-35

Potom viedli Ježiša od Kaifáša do vládnej budovy a vydali Ho Pontskému Pilátovi, vladárovi. A bolo včasráno. Oni však nevošli do vládnej budovy, aby sa nepoškvrnili, pretože mali jest veľkonočného baránka. Vyšiel k nim teda Pilát a povedal im: Akú žalobu máte proti tomuto človeku? Odpovedali mu takto: Keby tento nebol zločincom, neboli by sme ti Ho vydali. Pilát im povedal: Vezmite Ho vy a súd'te podľa svojho zákona. Odpovedali mu Židia: Nám nie je dovolené nikoho zabiť, aby sa splnilo slovo Ježišovo, ktorým naznačil, akou smrťou mal umrieť. A začali žalovať na Neho: Tohoto sme pristihli, ako prevracal náš národ, zakazoval dávať dane cisárovi a hovoril o sebe, že je Kristus, kráľ. Pilát vošiel teda zase do vládnej budovy a zavolajúc si Ježiša, povedal Mu: Si Ty kráľ židovský? Odpovedal mu Ježiš: Hovoríš to sám od seba, a či ti to iní povedali o mne? Pilát Mu odpovedal: A som ja Žid? Tvoj národ a veľkňazi mi Ťa vydali. Čo si urobil?

Pieseň: ES 100; 1

Nevinnosť premilá, čo si učinila? Za koho omdlievaš, za koho umieraš tak milostne, hoc žalostne; za koho to trpíš, za koho mrieť musíš?

Ľud žiada milosť pre Barabáša
Text: Mt 27,13-23 Mk 15,4-14 L 23,13-23 J 18,36-40

Ježiš odpovedal: Moje kráľovstvo nie je z tohoto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohoto sveta, moji služobníci bili by sa za mňa, aby som nebol vydaný Židom. Ale moje kráľovstvo nie je odtiaľto. Spýtal sa Ho teda Pilát: Tak predsa si kráľ? Ježiš odpovedal: Ty hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, čuje môj hlas. Riekol Mu Pilát: Čo je pravda? Ako to povedal, vyšiel zasa k Židom a riekol

im: Ja nenachádzam na Ňom viny. A keď veľkňazi a starší žalovali na Neho, nič neodpovedal. Pilát sa Ho znova a znova spytoval: Nič neodpovedáš? Nečuješ, čo všetko žalujú na Teba? Ale Ježiš mu neodpovedal ani na jedno slovo, takže sa vládár veľmi divil.

Vládár mal obyčaj davu prepustiť na sviatok jedného väzňa, ktorého si vyžiadali. Mali práve povestného väzňa, ktorý sa menoval Barabáš. Bol to lotor, uväznený s povstalcami pre akúsi vzburu v meste a pre vraždu. Zástup sa valil hore k Pilátovi a začal žiadať o to, čo im robieval. Pilát im odpovedal: Ktorého si žiadate, aby som vám prepustil: Barabáša a či Ježiša, ktorý sa menuje Kristus? Lebo vedel, že Ho vydali zo závesti. Veľkňazi a starší však naviedli zástupy, aby žiadali Barabáša a zahubili Ježiša. Keď sa ich spýtal vládár: Ktorého chcete z tých dvoch, aby som vám prepustil? Všetci skríkli: Barabáša! Riekol im Pilát: Čo teda urobím s Ježišom, ktorý sa menuje Kristus? Odpovedali všetci: Ukrižuj Ho! On im však po tretí raz povedal: Ale čo zlého urobil tento? Nenašiel som na Ňom viny, pre ktorú by zasluhoval smrť. Preto potrescem Ho a prepustím! Ale oni tým hlasnejšie volali: Ukrižuj Ho!

Pieseň: ES 95; 1

Mel: Smutný čas, pôstny čas

Kto bol tak nevinný ako Ty, Boží Syn? Nik Ti nedokázal nijaký hriešny čin! Ty prišiel si vykúpiť svet a za nás máš na kríži mrieť, hroznú smrť vytrpieť.

Kázeň Božieho slova

Pieseň: ES 92; 4

Mel: Ježiš, Pán života môjho

Tvoja veľká poníženosť, za ľudský hriech platila; Tvoja smrť aj mne blaženosť, stratený raj vrátila; Tvoja bieda, úzkosť, bolesť, získali mi najvyššiu česť; Za tú milosť tisíckrát, chcem Ti, Pane, ďakovať.

(Oznamy, modlitba)

Áronovské požehnanie

Pieseň: ES 92; 5

Teba, Kriste, zvelebujem za kríž, rany, úzkosti, svoje srdce Ti darujem, lebo si ma z milosti svojou smrťou spasil večne, miluješ ma nekonečne. Za tú milosť tisíckrát, chcem Ti, Pane, ďakovať.

VEĽKÝ PIATOK

(Veľkopiatočné pašie)

Úvodná hudba

Oslovenie (apoštolský pozdrav, privítanie, oznam o pašiach)

Predspev:

Liturg:

Neopúšťaj ma, Hospodine,

Zbor:
Bože môj, nevzd'aj sa odo mňa.

Liturg:
Obráť sa ku mne a zmiluj sa nado mnou.

Zbor:
Neopúšťaj ma, Hospodine, Bože môj, nevzd'aj sa odomňa.

Pieseň: ES 111; 1, 9

Rozmýšľajme dnes, my kresťania verní, ako Kristus Pán trpel mnohé rany od narodenia do svojho skonania bez spočívania.

Zaplačme aj my, / ó verní kresťania, / Kristovi vd'ačme / dnes i bez prestania, / že pre nás trpel, / ťažkú smrť podstúpil, / tak nás vykúpil.

Antifóna:
Kristus na vlastnom tele vyniesol na kríž naše hriechy!

Odpoveď:
Aby sme odumreli hriechom a žili spravodlivosti!

Kolekta:

Trpiaci Boží Baránok, ďakujeme Ti pokorne, /
že si nás vykúpil svojou krvou, smrťou a nevinným umučením. //
Zmiluj sa nad nami pre svoju obeť na kríži, /
omilosti svoj ľud, odpusť nám viny a nepravosti. //
Daj, nech Tvoj kríž je nám útechou v biede a úzkosti života, /
jedinou záchranou a nádejou v poslednej chvíli. //
Posväť nás, aby sme verne vytrvali pri Tebe, /
nikdy Ťa nehradili a pre Tvoje sväté zásluhy s Tebou prebývali na veky vekov. //

Apoštolský pozdrav:
Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista. Amen.

Výzva:
Milí bratia a sestry!

Vypočujme si dokončenie histórie utrpenia a smrti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista, ako nám ju podávajú evanjeliá.

Zneuctenie Ježiša
Text: Mt 27,27-30 Mk 15,16-19 J 19,1-3

Vladárovi vojaci odviedli Ježiša dnu na nádvorie a zhromaždili okolo Neho celý prápor vojska. Obliekli Ho do šarlátového plášťa, uplietli veniec z trnia a postavili Mu ho na hlavu. Do pravej ruky Mu dali trstinu, padali pred Ním na kolená a posmievali sa Mu: Buď pozdravený, kráľ židovský! Pľuvali na Neho, brali Mu trstinu a bili Ho ňou po hlave.

Pieseň: ES 102; 1

Ó Hlava ubolená, ranami pokrytá a na posmech zdobená, trňami obvitá, ó Hlava, hodná úcty a venca iného; buď slzou pozdravená aj od mňa hriešneho!

Kto sa vydáva za Syna Božieho musí zomrieť!

Text: J 19,4-11

Potom Pilát znovu vyšiel a hovoril im: Ajhľa, vyvediem vám Ho, aby ste poznali, že nenachádzam na ňom viny. Vyšiel teda Ježiš s trňovým vencom a v šarlátovom plášti. A Pilát im povedal: Ajhľa, človek! Ale ako veľkňazi a strážcovia uzreli Ježiša, krikom volali: Ukrižuj Ho, ukrižuj! Povedal im Pilát: Vezmite Ho vy a ukrižujte, lebo ja nenachádzam na ňom viny. Odpovedali mu Židia: My máme zákon a podľa zákona musí umrieť, lebo sa vydával za Syna Božieho. Keď to Pilát počul, bál sa ešte väčšmi, znovu vošiel do vládnej budovy a povedal Ježišovi: Odkiaľ si? Ježiš mu však neodpovedal. Pilát Mu teda povedal: Nehovoríš so mnou? Či nevieš, že mám moc prepustiť Ťa a mám moc ukrižovať Ťa? Odpovedal Ježiš: Nemal by si moci nado mnou, keby ti nebolo dané zhora; - preto kto ma tebe vydal, väčší hriech má.

Pieseň: ES 89; 3

Mel: Drahý Spasiteľ náš

My sme tí hriešnici, veľkí dlžníci, Ty si však, Pane náš, zaplatil za nás nie striebrom, nie zlatom, ale krvou svätou, čo nás očistila, hriechov zbavila.

Pilát si umýva ruky

Text: Mt 27,24-26 Mk 15,15 L 23,23-25 J 19,12-16

Od tej chvíle snažil sa Pilát prepustiť Ježiša, ale Židia kričali a volali: Keď Ho prepustiš, nie si priateľ cisárov, lebo každý, kto sa vydáva za kráľa, protiví sa cisárovi. Keď teda Pilát počul tieto slová, vyviedol Ježiša, posadil sa na súdnu stolicu na mieste, ktoré sa volalo Litostrotos a po hebrejsky Gabbata. I riekol Židom: Ajhľa, váš kráľ! Ale oni skríkli: Preč s Ním, preč! Ukrižuj Ho! Riekol im Pilát: Vášho kráľa ukrižovať? Odpovedali veľkňazi: Nemáme kráľa, len cisára! Keď Pilát videl, že už nič nepomôže, ba že je vzburá stále väčšia, vzal vodu, umyl si ruky pred zástupom a riekol: Čistý som od krvi toho Spravodlivého; zodpovednosť je na vás! Odpovedal všetok ľud: Krv Jeho na nás a na naše detky! Nato Pilát, aby vyhovel ľudu, prepustil im Barabáša, Ježiša však dal zbičovať a vydal, aby Ho ukrižovali.

Pieseň: ES 98; 1

Môj Ježiši, môj najmilší, prečože Ťa obvinili, nevinného odsúdili? Môj Ježiši, môj najmilší, aká príčina je Tvojho umučenia preťažkého? To, Pane, moja je vina, ja som Tvojich múk príčina, moje hriechy Ťa ranili a na kríži usmrtili.

Cesta na Golgotu

Text: Mt 27,31-32 Mk 15,20-23 L 23,26-32

Keď sa Mu vojaci naposmievali, zvliekli z Neho purpurový plášť a obliekli Ho do Jeho rúcha. Potom Ho viedli, aby Ho ukrižovali. A Ježiš si sám niesol kríž. Keď však vychádzali, stretli človeka, ktorý sa vracal z poľa, istého Šimona Cyrenejského. Toho pochytili a prinútili, aby Mu niesol kríž. Nasledoval Ho veľký zástup ľudu a žien, ktoré žiaľili nad Ním a oplakávali Ho. Ale Ježiš obrátil sa k nim a riekol: Dcéry jeruzalemské, neplačte nado mnou. Ale nariekajte radšej nad sebou a nad svojimi dietkami! Lebo, ajhľa, prichádzajú dni, v ktorých sa bude hovoriť:

Blahoslavené neplodné a životy, ktoré nerodili a prsia, ktoré nekojili. Vtedy začnú hovoriť vrchom: Padnite na nás! A pahorkom: Prikryte nás! Lebo keď sa toto deje so zeleným stromom, čo sa bude diať so suchým? A viedli aj iných dvoch zločincov, aby ich popravili s Ním.

Pieseň: ES 86; 1

Baránok, hľa, nesie viny ľudí, sveta celého, na smrť kráča Pán nevinný na záchranu hriešneho; pod krížom klesá v slabosti, zbičovaný, zbavený cti, ide cestou potupy; znáša zradu, pohanenie, bolesť, kríž, smrť, potupenie; všetko za nás podstúpi.

Ukrižovali Ho medzi zločincami

Text: Mt 27,33-34 Mk 15,23-28 L 23,33 J 19,18

A viedli Ho na miesto, menované Golgota, čo v preklade znamená Lebečné miesto. Tu Mu dali piť vína zmiešaného so žlčou; ale keď ochutnal, nechcel piť. Potom Ho tam ukrižovali, aj tých dvoch zločincov s Ním, jedného sprava, druhého zľava. A naplnilo sa Písmo, ktoré hovorí : A počítali Ho medzi zločincov.

Pieseň: ES 120; 1

Mel: Ach ja biedny, úbohý hriešnik

Zakvíľ, spev môj, rozopni krídla, preleť sveta končinami, vyslobod' ma z tohto múk bydla, premožený som hrôzami, peklo priepasť rozoviera, na kríži Kristus umiera.

Kristus na kríži

Text: Mt 27,35-38 Mk 15,24-27 J 19,19-24

Keď Ho ukrižovali, bolo deväť hodín predpoludním. Pilát napísal aj nápis Jeho viny a dal vyvesiť na kríž. A napísané bolo: Ježiš Nazaretský, kráľ židovský. Tento nápis čítalo mnoho Židov, pretože miesto, kde ukrižovali Ježiša, bolo blízko mesta. A nápis bol hebrejský, latinský a grécky. I povedali veľkňazi Pilátovi: Nepíš: Kráľ židovský, ale že On povedal: Kráľ židovský som! Ale Pilát odpovedal: Čo som napísal, napísal som. Vojaci, keď ukrižovali Ježiša, vzali Jeho rúcho, rozdelili ho na štyri častky, každému vojakovi po jednej, a vzali aj spodný odev. A spodný odev nebol zošívaný, ale od vrchu vcelku utkaný. Preto si povedali: Netrhajme ho, ale losujme, či bude - aby sa naplnilo, čo povedal prorok: Podelili si moje rúcho a o môj odev losovali. Vojaci teda tak spravili. Potom si sadli a strážili Ho tam.

Pieseň: ES 103; 1

Mel: Pane, tisíckrát vítam Ťa

Ó Ježiši, Kráľu tichý, za nás ukrižovaný, čuj srdc našich prosby, vzdychy, v každej chvíli buď s nami. Keď nadíde bôľu deň, Golgotu nám pripomeň, by sme v Tvojom kríži mali zdroj síl stály v časnom žiali.

Na výsmech odpovedá láskou

Text: Mt 27,39-43 Mk 15,29-32 L 23,34-35

Tí, čo chodili tade, rúhali sa Mu, potriasali hlavami a hovorili: Hej, Ty, čo zboríš chrám a za tri dni ho vystavíš, zachráň sa, ak si Syn Boží, zostúp z kríža! Podobne sa Mu posmievali aj veľkňazi so zákonníkmi a staršími, hovoriac: Iných zachraňoval a seba nemôže zachrániť! Je izraelským

kráľom, nech zostúpi teraz z kríža a uveríme v Neho. Dúfal v Boha, nech Ho teraz vyslobodí, ak chce; ved' hovoril: Syn Boží som! A ľud stál a díval sa. Vtedy povedal Ježiš: Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia.

Pieseň: ES 550; 2
Mel: Čo si učinil

S láskou si žehnal svojich trýzniteľov, prosil si Otca aj za nepriateľov. Nešiel si cestou pomsty ani zlosti, ale tichosti.

Zločinec sa zachránil pre večnosť
Text: Mt 27,44 Mk 15,32 L 23,39-43

A podobne potupovali Ho aj lotri, ktorí boli s Ním ukrižovaní. Jeden zo zločincov, ktorí tam viseli, rúhal sa Mu a hovoril: Ak si Kristus, zachráň seba i nás! Ale druhý odpovedal a takto ho karhal: Ani ty sa Boha nebojíš, a si celkom tak odsúdený! A my spravodlivo, lebo dostávame zaslúžený trest za to, čo sme popáchali, ale tento neurobil nič zlého. Potom riekol Ježišovi: Pane Ježiši, rozpomeň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva. Odpovedal mu Ježiš: Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji!

Pieseň: ES 113; 3
Mel: Čo môj Boh chce

Tam na kríži na Golgote, Pán sľubuje lotrovi: Amen, dnes si so mnou v raji, keď ja prídem k Otcovi, ó, ráč aj nám, Spasiteľu, tej milosti udeliť, nás do radu vyvolených v svojej sláve začleniť.

Matku zveruje Jánovi
Text: J 19,25-27

Pri kríži Ježišovom stála Jeho matka a sestra Jeho matky, Mária Kleofášová a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a vedľa nej stáť učeníka, ktorého miloval, riekol matke: Žena, ajhľa, tvoj syn! Potom riekol učeníkovi: Ajhľa, tvoja matka! A od tej hodiny prijal ju učeník k sebe.

Pieseň: Zp. 109; 8
Mel: Duchu Svätý z výsosti

O matku sa postaral Pán ukrižovaný, za syna jej Jána dal pred svojím skonáním. Tak aj ja chcem milovať svojich v každej dobe, by ma mohli spomínať, aj keď budem v hrobe.

Smrteľná úzkosť
Text: Mt 27,45-46 Mk 15,33-34

Keď prišla dvanásť hodina, nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní, slnko sa zatmilo. A o tretej hodine zvolal Ježiš veľkým hlasom: Eli, Eli, lama sabachtani? To je: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?

Pieseň: Zúbekove pašie
Mel: Ježiš Pán života môjho

Pane, keď bol v tiesni duch Tvoj, zvolal si zo všetkých síl: Eli, Eli, ach, Bože môj, prečo si ma opustil? Ach, Kriste, Pane na kríži, stoj pri mne, keď smrť sa zblíži a nech Tvoje zvolanie osladí mi skonanie.

Dokonané

Text: Mt 27,47-49 Mk 15,35-36 J 19,28-30

Keď to počuli niektorí z tých, čo tam stáli, hovorili: Eliáša volá tento! Potom vidiac, že je už všetko dokonané, aby sa naplnilo Písmo, povedal Ježiš: Žízniť! A bola tam nádoba plná octu. A jeden z nich hneď bežal, vzal hubku, namočil do octu, nasadil na trstinu a dával Mu k ústam piť. Ale ostatní hovorili: Nechaj Ho, nech vidíme, či Eliáš príde Ho vyslobodiť. Ako Ježiš okúsil ocot, riekol: Dokonané!

Pieseň: ES 88; 5

Mel: Dokonané

Dokonané! Maj v pamäti slovo Kristovo pri smrti. Nauč sa v živote tak konať, ako nám Pán ráčil príklad dať; kým žiješ, v srdci maj napísané: Kristus vraví: "Dokonané!"

Pán odovzdal otcovi svojho ducha

Text: L 23,46 J 19,30

Konečne zvolal Ježiš silným hlasom: Otče, do Tvojich rúk porúčam svojho ducha. A keď to povedal, nakloniac hlavu, odovzdal ducha Bohu.

Chvíľa ticha, po nej modlitba:

Pane Ježiši Kriste, drahý náš Vykupiteľ, vďaku, neskonajú vďaku Ti vzdávame za to, že si sa až tak hlboko ponížil a za nás strašnú smrť na kríži podstúpil. Svojím nevinným umučením a bolestnou smrťou dokonal si dielo nášho vykúpenia. Baránok Boží tichý, za nás ukrižovaný, pomôž nám prosíme, aby sme mimo Teba v nikom a v ničom nehľadali spasenie, ale jedine v Tebe samom zložili svoju nádej. My dnes kľakáme pod Tvoj kríž, s plačom ho objímame a voláme: Bud' milostivý nám, hriešnym. Chceme sa Ti oddať do služby dušou i telom, prijmi si nás! A konečne, prosíme, milostivo nám popraj, aby tak, ako si Ty porúčal svojho ducha do Otcových rúk, mohli sme aj my pri smrti s dôverou sa odovzdať do Tvojich rúk, veď Ty si nás vykúpil, Ty si Pán náš a Boh náš, na veky požehnaný. Amen.

Alebo iná, voľná modlitba kazateľa.

Znamenia zlomu vekov

Text: Mt 27,51-56 Mk 15,38-41 L 23,47-49

A hľa, chrámová opona roztrhla sa na dvoje od vrchu až do spodku, zem sa triasla, skaly sa pukali, hroby sa otvárali, mnohé telá zosnulých svätých vstali, vyšli z hrobov a po Jeho vzkriesení prišli do svätého mesta a ukázali sa mnohým. Keď stotník videl, čo sa stalo, oslavoval Boha a povedal: Naozaj tento človek bol spravodlivý. A tí, čo s ním strážili Ježiša, keď videli zemetrasenie a všetko, čo sa dialo, veľmi sa preľakli a hovorili: Naozaj, Syn Boží bol tento!

A všetky zástupy, ktoré sa zbehli na to divadlo, keď videli, čo sa stalo, bili sa v prsia, a tak sa vracali domov. Všetci Jeho známi stáli však zďaleka. A boli tam aj ženy, ktoré sa prizerali, medzi nimi aj Mária Magdaléna, Mária, matka Jakuba Malého a Salome, matka synov Zebedeových,

ktoré Ho nasledovali a posluhovali Mu, keď bol v Galilei, a mnohé iné, ktoré prišli s Ním do Jeruzalema.

Pieseň: ES 182; 2

Mel: Hľad'te, hľad'te, akú lásku

Hľad'te, hľad'te, akú lásku prejavil nám Spasiteľ, za nás niesol obeť ťažkú, potupný kríž pretrpel, na ktorom svoju nevinnú krv vyliat' neľutoval, nenájdete lásku inú nad tú, čo nám dokázal.

Ježišov pohreb

Text: Mt 27,57-61 Mk 15,42-47 L 23,50-56 J 19,31-42

Keďže bol prípravný deň, Židia požiadali Piláta, aby ukrižovaným dal zlámať hnáty a sňať telá, aby neostali na kríži v sobotu. Bol totiž veľký sobotný deň. I prišli vojaci a polámali hnáty prvému, a tak aj druhému, ktorý bol s Ním ukrižovaný. Keď však prišli k Ježišovi a videli, že je už mrtvy, nelámali Mu hnáty, ale jeden z vojakov prebodol Mu kopiau bok, a hneď vyšla krv a voda. A ten, čo to videl, vydal o tom svedectvo, a jeho svedectvo je pravdivé. On vie, že pravdu hovorí, aby ste aj vy verili. Stalo sa to preto, aby sa naplnilo Písmo: Jeho kosti nebudú zlámané. A zase iné Písmo hovorí: Uvidia, do koho bodli.

Keď sa zvečeralo, prišiel bohatý muž z mesta Arimatie, menom Jozef, ktorý bol tiež učeníkom Ježišovým, ale tajným, pre strach zo Židov. Ten išiel k Pilátovi a prosil o telo Ježišovo. Pilát rozkázal, aby mu ho vydali. A prišiel aj Nikodém, ktorý prvý raz v noci bol prišiel k Nemu a priniesol asi sto funtov myrhy zmiešanej s aloe. Potom vzali telo Ježišovo a zavinuli aj s tými voňavými vecami do plátna, ako je u Židov v obyčaji pochovávať. Na mieste, kde Ho ukrižovali, bola záhrada a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nikdy nikto neležal. Tam teda položili Ježiša, pretože bol prípravný deň Židov a nastávala sobota, a hrob bol blízko. Jozef privalil veľký kameň k otvoru hrobu a odišiel. A bola tam Mária Magdaléna a Mária, matka Jozefova a iná Mária, ktoré sedeli oproti hrobu a dívali sa, kde Ho položili a na to, ako bolo uložené Jeho telo. Potom sa vrátili a pripravili vonné veci a masti. Ale v sobotu podľa prikázania odpočívali.

Pieseň: ES 118; 1

Mel: Ach môj Bože, kto pomôže

Vznes sa k Bohu nad oblohu, pieseň tichá a tklivá! Môj Pán, zmierca, spásy darca, už v hrobe odpočíva.

Svet chce Krista udržať v hrobe

Text: Mt 27,62-66

Na druhý deň, ktorý bol po prípravnom dni na sviatky, zhromaždili sa veľkňazi a farizeji k Pilátovi, hovoriac: Pane, rozpomenuli sme sa, že ten zvodca riekol ešte zaživa: po troch dňoch budem vzkriesený. Rozkáž teda strážiť hrob až do tretieho dňa, aby azda neprišli v noci Jeho učeníci, neukradli Ho a nepovedali ľudu: Vstal z mrtvych. A bude posledný blud horší, ako prvý. Odpovedal im Pilát: Máte stráž, choďte a strážte, ako viete! A oni šli, zabezpečili hrob: Zapečatili kameň a postavili stráž. Amen.

Pieseň: ES 84; 5, 7

Mel: Rozlúčme sa s týmto telom

Už je kameň privalený, strážený, zapečatený, ale pravdu nepochová, víťazí pravda Kristova.

Preto v žiali nezúfame, / aj pri hrobch nádej máme, / Boh smrti osteň premôže, / On dopustil, On pomôže.

Kázeň Božieho slova

Pieseň: ES 109; 1

PodĎakujme Kristu Pánu, vzdávajme Mu úprimnú česť, chválu, ved' pre svoje umučenie daroval nám hriechov odpustenie.

(Oznamy, modlitba)

Áronovské požehnanie

Pieseň: ES 109; 7

Pre to svoje umučenie, daj nám našich hriechov odpustenie, nech nás minie večný plameň, zachovaj nás, Pane Kriste! Amen.

□

Prípravné modlitby pred Večerou Pánovou

1.

Pane, Ježiši Kriste, môj jediný Vykupiteľ a Spasiteľ! Ty si si túžobne žiadal jesť veľkonočného baránka so svojimi učeníkmi a ja verím, že túžiš aj po nás. Túžiš i po mne, ved' i ja som jedným z Tvojich učeníkov, nehodný Tvojej lásky a milosti, ale úprimne túžiaci po Tebe. Ty vieš, ako ma tlačí bremeno mojich hriechov, klesám pod jeho ťarchou a veľmi potrebujem zložiť ho pod Tvoj kríž, na ktorom si obetoval svoje sväté telo a vylial svoju svätú krv aj za mňa a za moje hriechy. Ty vidíš do môjho srdca, keď pristupujem s dôverou k trónu Tvojej milosti, aby som prijal milosrdenstvo a našiel milosť na pomoc v tento vzácny, príhodný čas pamiatky Tvojho utrpenia a smrti. Pomôž mi Duchom svojím Svätým, aby som sa úprimne kajal, s radosťou počul slovo odpustenia, a tak hodne prijal dary Tvojho tela a krvi pri svätej Večeri. Daruj mi preto radosť z Tvojej pomoci, po ktorej srdečne túžim a o ktorú Ťa úprimne prosím. Amen.

2.

Pane Ježiši, Ty Pôvodca a Dokonávateľ mojej viery, prichádzam k Tebe a v duchu objímam Tvoj kríž, na ktorom si trpel a umrel, aby som ja nemusel trpieť a večne zahynúť. Dal si za mňa seba samého a dávaš mi Seba samého v daroch Tvojej svätej Večere. Ďakujem Ti z celého srdca, že si nám zanechal túto vzácnu sviatosť, pri ktorej Ty, Svätý a večne živý sa skláňaš aj ku mne, hriešnemu a odsúdenia hodnému smrteľníkovi. Daj mi, prosím, precítiť Tvoju živú prítomnosť, aby som sa mohol skloniť na Tvoju hrud', ako učeník Ján pri Poslednej večeri a v zvesti odpustenia hriechov poznať dokonalý dôkaz Tvojej lásky. Daj mi, prosím, prijať Tvoje telo a krv hodne a spásonosne, naplň ma radosťou v Duchu Svätom a pokojom vo viere, že Ty si môj jediný Záchranca, Spasiteľ, požehnaný naveky. Amen.

Ďakovná modlitba po Večeri Pánovej

Ďakujem Ti, drahý môj Spasiteľ, za blahoslavenstvo omilosteného hriešnika, ktorému si odpustil vinu. Aká nesmierna je Tvoja milosť! Tú radosť z odpustenia som plne precítil pri požívaní Tvojho tela a Tvojej krvi pri Tvojej svätej Večeri. Pod Tvojím krížom som skutočne poznal, čo ten kríž znamená pre mňa, aby si ma vykúpil, aby som mohol ako omilostené dieťa Božie spočinúť v náručí nebeského Otca. Viem, som slabý a nedokonalý, ale vid' moju dobrú vôľu aspoň v nepatrnej čiastočke splácať Ti dlh Tvojej lásky ku mne. Pomáhaj mi v tom Duchom svojím Svätým, aby ma nikdy nič neodlúčilo od Teba, aby som stále zostal Tvojím, až kým neprídem k Tebe, do blahoslavenej večnosti. Amen.

Všetky tu uvedené piesne sú z Evanjelického spevníka (ES), Tranoscius, 1992, Liptovský Mikuláš

Pieseň č. 85

Mel: Odvráť ó Bože

1. Aj za mňa si mrel, Ježiši môj milý, čo Tvoje rany svetu vydobyli, v tom mám i ja diel vo večnej radosti, z Tvojej milosti.

2. Utvrď mi srdce / v tejto viere pravej, / nech sa roznieť / v láske k Tebe stálej, / aby zlú žiadosť / vždycky som premáhal, / v dobrom sa vzámahal.

3. Ak by som svojim / hriešnym túžbam slúžil, / vedený pýchou / po márnostiach túžil, / popieral by som, / že si Vykupiteľ / a môj Spasiteľ.

4. Za Tvoju lásku, / Tvoje sväté rany, / za dar spasenia / som Ti zaviazaný: / všetky svoje dni / Tebe chcem zasvätiť, / verne Ti slúžiť.

5. Neodlúči ma / v svete nič od Teba, / pomôž premôcť hriech / a zapriet sám seba: / tak Ťa chcem, Kriste, / verne nasledovať / a zvelebovať. (ES 85)

Pieseň č. 91

Mel: Pane, tisíckrát vítam Ťa

1. Jezu, Tvoje hrozné rany, bolestné umučenie: sú liekom, ktorý ma chráni, v nich nájdem potešenie: keď mi myseľ poblúdi, keď sa zlá žiadosť vzbudí, spomením si na tie rany, to pred pádom ma zachráni.

2. Rany Tvoje posilňujú / v trápení a ťažkosti, / vieru v srdci upevňujú, / zbavia beznádejnosti. / Keď na tvoju smrť myslím, / nezúfam si, som istým, / že mi Tvoje umučenie / zmierni bolesť a súženie.

3. Svoju nádej v Tebe skladám, / útočisko si moje, / v Tvojej smrti život hľadám, / že neumriem, dobre viem, / srdce plesá radosťou / nad nesmiernou milosťou: / Tvoje horké umučenie / je môj život a spasenie.

4. V svojom srdci chcem Teba mať, / z Teba prameň milosti / bude mi večne vyvierat' / i v kríži i v žalosti, / do Tvojich rán sa skryjem, / a tak či mriem či žijem, / víťazstvo mám zaručené / vždy pre Tvoje umučenie. (ES 91)

Pieseň č. 108

Mel: Ach môj Bože, ja som zblúdil

1. Pod kríž Tvoj padám, Kriste môj, Pane ukrižovaný: bojuješ za mňa smrti boj, prúdi svätá krv z dlaní: Ty trpíš, hoc ja som zhrešil, Ty mrieš, aby som večne žil.

2. Pod krížom Tvojím žiaľom ach, / prehorkým srdce plním, / uniká síce z neho strach / pred trestom hrôzyplným, / však srdce žiali deň po dni, / že lásky tej nie som hodný.

3. Pod krížom Tvojím, Kriste môj, / sa k tebe viniem, modlím: / Len tebe žitia svojho zdroj, / chcem zveriť - a pohodlím / pohrdnúť hriešnym z všetkých síl: / By som sa verným dosvedčil.

4. Pod krížom Tvojím zmierený / slzy vďačnosti roním, / daj, nech sa ani v súžení / od Teba neodkloním, / beriem kríž svoj - jasná je púť, / len Ty mi na nej Vodcom buď! (ES 108)

Pieseň č. 119

1. Vždy keď sa hriechov desím, môj Kriste a Pane, daj, nech sa tým poteším, že si umrel za ne a že moje neprávosti si My na drevo kríža vyniesol z milosti.

2. Ó div nad všetky divy, / že nemáme dlhov, / že náš Pán spravodlivý / za zlých platil sluhov, / že za človeka hriešneho / Syn Boží na smrť ťažkú / dal seba samého.

3. Aj keď mi hriech a zloba / hrozí, že ublíži, / však mám milosť u Boha / v Ježišovom kríži. / Za mňa On krvou zaplatil, / by som sa Mu nikdy viac / ja hriešny nestratil.

4. Chcem ísť Pane, za Tebou, / kým len budem vládaj, / a pred Tvojou velebou / na kolená padať / za smrť Tvoju prebolestnú, / za trýznenie a muky, / za milosť nesmiernu.

5. Daj, aby som ja iným / tak robil jak Ty mne, / a s každým svojím blížnym / nažíval úprimne:/ ochotne slúžil, pomáhal, / životom svojím celým / lásku dokazoval.

6. Keď ma bude hriech desiť / aj v hodine smrti, / príď ma Pane, potešiť / a zostaň so mnou Ty, / pre Tvoje zásluhy drahé, / hoc nie som toho hodný, / viem, uzriem Ťa v sláve. (ES 119)

Pieseň č. 298

1. Ježiša neopustím, duša mi je uzdravená; ďakujem, dobrorečím, bol som hosťom svojho Pána; plesám spevom radostným: Ježiša neopustím.

2. Telo Tvoje, krv Tvoja, / dary, čo si mi z lásky dal, / vo viere ma utvrdia, / že ma Boh na milosť prijal: / naveky žiť budem s Ním: / Ježiša neopustím! (ES 298)

Pieseň č. 303

Mel: Vesel'te sa, veriaci

1. Túžba moja, Ježiši, až tak ma miluješ, že mi svoj dar najväčší, krv, telo daruješ! Preto sa raduje duch môj, ó Pane, z toho, že som hosť stola Tvojho, verný Priateľ duše!

2. Obeť za hriechy naše / telo, krv prijímam / a v úzkosti najväčšej / posilu v Tebe mám; / keď Ježiš je vo mne, / nik ma s Ním nerozdelí, / diabol, smrť i svet celý / útočia daromne.

3. Aká veľká je radosť, / keď sa s Bohom spojím! / Z duše mizne strach, žalosť, / viacej sa nebojím. / Hoc ma všetko sklame / v časnosti tu na zemi, / ale som spasený / v Kristu, to zostane.

4. V tom je Jeho milosti / základ veľmi pevný, / že bez zásluh, hodností / mám dar veľkej ceny. / Mzda za vykúpenie, / telo sväté, krv Jeho, / očistia ma hriešneho, / sú mi na spasenie.

5. Chcem Ti, Pane, ďakovať, / lebo si mi ráčil / večný život darovať, / čo som pre hriech stratil; / moje útočisko, / Boží Baránok tichý, / Ty si sňal moje hriechy: / Buď Ti vďaka, Kriste! (ES 303)

Pieseň č. 304

Mel: Kto len na Boha sa spolieha

1. Za Tvoju lásku Ti ďakujem, Vykupiteľ môj Ježiši, daj nech Ťa už nezarmucujem, keď dal si mi dar najdrahší. Nech na to stále pamätám, čo pretrpel si za mňa sám.

2. Pomáhaj mi nad zlom víťaziť, / verne plniť povinnosti, / nauč ma pred hriechom sa chrániť, / podaj mi ruku v ťažkosti. / Tvoj kríž, Tvoje umučenie / i v smrti dá potešenie.

3. Od Teba ma už neodvedie / sveta tohoto mámenie, / zisk, rozkoš, sláva ma nezvedie / na cesty zlé, pomýlené. / Ty si a zostaneš mojím; / a ja navždy budem Tvojím. (ES 304)

Pieseň č. 320

1. Ach čo smutný mám si počítať, keď ma svedomie viní pre hriechy a pre viny? Čas je z hriechov sa spamätať a vyznávať s pokáním: Ježiša sa nespustím.

2. Hoci ťažký trápenia kríž / na človeka dolieha, / na Boha sa spolieham. / Pri mne stojí drahý Ježiš, / On vládne srdcom mojím, / Ježiša sa nespustím!

3. Viem, že množstvo mojich hriechov / Ježiša zarmucuje, / On ma predsa miluje, / však s milosťou a útechou / skláňa sa ku kajúcim, / Ježiša sa nespustím.

4. A keď umriem, On ma k sebe / z časnej sveta márnosti / uvedie do večnosti. / Hoc spočinie telo v hrobe, / On bude svetlom mojím: / Ježiša sa nespustím.

5. Ó Ježiši, Spasiteľ môj, / ráč vždy na mňa pamätať / a do nebies ma prijať, / nech vo viere dokončím boj, / s čistým dobrým svedomím; / Ježiša sa nespustím! (ES 320)

Pieseň č. 326

Mel: Ó hlava ubolená

1. Kajúcne so slzami voláme, Kriste náš: Ach, zľutuj sa nad nami, láskavo hľad' na nás, nesúď nás príliš prísne pre mnohú nepravosť, hoc hriešnici veľkí sme, prosíme o milosť.

2. Vždy keď sme odpustenie / od Teba žiadali, / života polepšenie / slovom sľubovali, / prijal si nás na milosť. / A my sme len ďalej / páchali zas nepravosť, / šli po ceste starej.

3. Každého dňa cítime, / že zas je bližšie smrť, / ak sa neobrátime, / musíme zahynúť! / Preto prosíme, Pane, / kajúcne v ľúlosti, / odpusť hriechy spáchané, / vyslobod' z úzkosti.

4. V tom boji ducha s telom / je ťažko obstať nám; / v živote našom celom / Ty nás posilni sám, / aby sme premáhali / všetky zlé žiadosti, / do smrti zotrvali / v pravej pobožnosti. (ES 326)

Pieseň č. 328

1. Lútujem, že som zhrešil na ceste života, Pána Boha som hneval šiel za zvodmi sveta a na to nepomyslel, že mám Bohu slúžiť, Jemu, ktorý mi dáva z milosti svojej život.

2. Sťa slepý som nepoznal / dar milosti Jeho, / šťastiu som pripisoval / to, čo mám od Neho; / Jemu som neďakoval, / verne som neslúžil, / a tak neposlušnosťou / trest som si zaslúžil.

3. Veľká je milosť Božia, / že s trestom nenáhli, / ba dáva na pokánie / všetkým čas príhodný; / plášťom nás prikrývajúc / svojej láskavosti, / i keď my Ho hneváme, / nehodní milosti.

4. Bože, ozaj ľutujem, / všetky hriechy moje, / nehľad' na mňa biedneho / v prchlivosti svojej, / viac mi nepripomínaj / tieto nepravosti, / pre zásluhy Kristove / odpusť ich z milosti.

5. Prosím, veď viem, že moc máš, / a sám všetko môžeš. / Všetkým, čo Ťa hľadajú / k sebe dopomôžeš. / A zvlášť tým, ktorí v Teba / nádeje skladajú, / lásku Tvoju zo srdca / úprimne žiadajú. (ES 328)

Zostavil Bohoslužobný výbor Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku
Vydalo vydavateľstvo Transcius, a.s., Liptovský Mikuláš v roku 1996 ako svoju publikáciu č.
1541

Technická redaktorka Danuša Čupková

Sadzbú z písma Times pripravili Marián Bôhmer a firma Valentová- Notografia Bratislava podľa
predlôh dodaných Bohoslužobným výborom ECAV na Slovensku.

Prvé vydanie

Počet strán 136

Vytlačili tlačiarne NADAS - AGFH, s.r.o., Vrútky

ISBN 80-7140-060-2

□